

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 OSLO

Deres ref.: 00/2529 FM InA

Oslo, 09.01.01

FORSKRIFTER TIL LOV OM FORETAKSPENSJON

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 14.9.00 og tilhørende høringsnotat.

Forskriftsutkastet inneholder bestemmelser om særaldersgrenser, sammenslåing av fripoliser og overgangsregler. Den Norske Aktuarforening (DNA) synes ikke det er logisk å samle forskriftsbestemmelsene i forskriftsutkastet i én forskrift med mindre det er tenkt å samle alle forskriftsbestemmelser til lov om foretakspensjon i én og samme forskrift. Hvis formålet er å kun ha én forskrift, vil DNA stille seg positivt til en slik samling av alle forskriftsbestemmelser i én forskrift.

Nedenfor følger kommentarer til noen av de foreslåtte forskriftsbestemmelsene.

Del 1

§ 1-1 Særlige pensjonsaldre

(1)

Sett i lys av arbeidslinjen, mener DNA at det burde vært gjennomført en vurdering av berettigelsen av allerede eksisterende særaldersgrenser i stedet for en direkte videreføring av bestemmelsene i utfyllende forskrift til 1968-forskriften.

(3)

Her vil DNA fremme samme synspunkt som i (1), men (3) synes rimelig gitt at (1) blir gjort gjeldende.

Del 3

§ 3-1 Særaldersgrenser

Her vil DNA fremme samme synspunkt som i § 1-1 (1), men § 3-1 synes rimelig gitt at forskriftsbestemmelsene i Del 1 blir gjort gjeldende.

§ 3-2 Førtdispensjonerte medlemmer

DNA støtter forslaget om å la førtdispensjonerte før 1.1.2001 som er blitt stående i pensjonsordningen, få beholde sitt medlemskap i ordningen.

DNA vil benytte anledningen til å påpeke en uheldig konsekvens ved utmelding av førtidspensjonerte medlemmer. Dette gjelder spesielt en pensjonsordning innrettet i en pensjonskasse der pensjonsordningen også omfatter uførepensjon.

De fleste pensjonskasser har såkalte utløsningsavtaler med forsikringsselskap. Når førtidspensjonerte medlemmer meldes ut av pensjonsordningen overføres fripolisene til et forsikringsselskap. Det er liten sannsynlighet for at førtidspensjonerte blir uføre og følgelig vil forsikringsselskapene sitte igjen med en gevinst tilsvarende premiereserven for uførepensjonen. Hadde medlemmene blitt stående i pensjonsordningen, ville medlemmene i pensjonsordningen i pensjonskassen nytt godt av den nevnte gevinsten.

Oslo, 24. oktober 2000

Den Norske Aktuarforening
Pål Lillevold
formann